

Learning Inquiry Behavior of Junior High School Students of the Schools of Ratchaburi Diocese in Ratchaburi Province¹

Siriwimon Chuchipwatthana²
Kamol Phoyen³

Received: July 18, 2014

Accepted: August 1, 2014

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the junior high school students' level of learning inquiry behavior, self-esteem, future-orientation, social support from family and learning atmosphere encouragement from teacher; 2) to compare the junior high school students' learning inquiry behavior – base as differentiated by gender, level, GPA, parents' monitoring for student's studying perceived by students, type of student and space for learning; and 3) to determine if junior high school students' self-esteem, future-orientation, social support from family and learning atmosphere encouragement from teachers are the there predictors of learning inquiry behavior. Sample were 334 students of the schools of Ratchaburi Dioceses selected by stratified random sampling technique. Instruments used to collect data were questionnaires constructed by the researcher. Data were analyzed for percentage, mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), t-test, One-Way ANOVA and the Stepwise multiple Regression Analysis. The results found that: 1) learning inquiry behavior, self-esteem, future-orientation, social support from family and learning atmosphere encouragement from teacher were at the high level. 2) The junior high schools students' learning inquiry behavior- base as differentiated by levels, parents' monitoring for student's studying and space for learning were different with statistical significance at .05. However, when classified by gender, GPA and types of students were not significantly different. 3) Self-esteem, learning atmosphere encouragement from teacher, future-orientation and social support from family predicted the junior high schools students' learning inquiry behavior – base at the percentage of 60.1, with a statistical significance level of .001.

Keywords: Learning inquiry behavior, Self-esteem, Future-orientation, Social support from family, Learning atmosphere encouragement from teacher, Junior high school students

¹ This research article is a part of Master Degree dissertation titled “Learning Inquiry Behavior of Junior High School Students of The Schools of Ratchaburi Diocese in Ratchaburi Province” (2014), Silpakorn University.

² Master Degree holders, Department of Psychology and Guidance, Silpakorn University.
Email: si.lulu@hotmail.com Tel.: 089-066-3692

³ Ed.D. in Educational Psychology, Lecturer at Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Silpakorn University.

พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัด สังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี¹

ศิริวิมล ชูชีพวัฒนา²กมล โพธิเย็น³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี 2) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน คะแนนเฉลี่ย การติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครอง ประเภทของนักเรียน และการมีพื้นที่ในการเรียนรู้ 3) เพื่อศึกษาว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครูสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำนวน 334 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย () ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Independent t-test วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้ามาสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู อยู่ในระดับมาก 2) พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เมื่อจำแนกตาม ระดับชั้นเรียน การติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครอง และการมีพื้นที่ในการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตาม เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ย และประเภทของนักเรียน ไม่พบความแตกต่าง 3) การเห็นคุณค่าในตนเอง การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู ลักษณะมุ่งอนาคต และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้ร้อยละ 60.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ: พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

¹ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาชุมชน) เรื่อง “พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี” (2557) มหาวิทยาลัยศิลปากร

² มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร email: si.lulu@hotmail.com

³ อาจารย์ประจำ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการประกอบด้วย รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ ซึ่งสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการกล่าวถึงความสำคัญของ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ว่า คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้เป็น ลักษณะที่สังคมต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในด้าน คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม จิตสำนึก สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวง ศึกษาธิการ, 2553: 5) สอดคล้องกับอารี พันธมณี (2545: 15 - 16) กล่าวถึงความสำคัญของ คุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของ ผู้เรียนที่ควรส่งเสริมให้รักการเรียนรู้ ชอบศึกษาหา ความรู้ และตื่นตัวกับสิ่งแปลกใหม่รอบตัว อยากรู้ อยากเห็น เสาะแสวงหาความรู้ มีวิจารณ์ญาณ เลือก ตัดสินใจ คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดหาเหตุผล คิดจินตนาการ ประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ เกาะติด สถานการณ์ รู้จักซักถาม ค้นหาคำตอบ กระตือรือร้น ต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยการติดตามข่าวสาร อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เรียนรู้ในแบบต่างๆ อย่าง ต่อเนื่อง และมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษตลอดชีวิต เพื่อทำให้ชีวิตของผู้เรียนมีความหมาย มีชีวิตชีวา ตลอดจนสำเร็จการศึกษา รับผิดชอบภาระงาน รับผิดชอบชีวิตของตนเอง สามารถปรับตนเองให้ ทันสมัย ทันยุคทันเหตุการณ์ ทันโลกและทันต่อความ เปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมการเรียนรู้ได้

อย่างมีความสุข นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น อยู่ในช่วงวัยรุ่น (ช่วงอายุ 13 - 15 ปี) ซึ่งเป็นวัยที่มี สติปัญญาที่พัฒนาสูงขึ้น สามารถเรียนรู้ และเข้าใจ เหตุการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้งมากขึ้น เริ่มมีความคิดย้าย จากการคิดเชิงรูปธรรมไปสู่การคิดแบบนามธรรม (ลิขิต กาญจนารณ์, 2548: 36) สามารถคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น แต่ ในช่วงวัยรุ่นนั้นยังขาดความยังคิด เกิดความสับสน เกี่ยวกับภาระที่มีต้องมากขึ้นเช่น เรื่องการเรียน (ลิขิต กาญจนารณ์, 2548: 35) วัยรุ่นสนใจในกลุ่ม เพื่อนมากกว่าครอบครัว มีกิจกรรมนอกบ้านมากกว่า ในบ้าน ครอบครัวเริ่มมีบทบาทลดลงสำหรับวัยรุ่น นอกจากนั้นวัยรุ่นยังเกิดความวุ่นวายใจ ขาดความรู้ ขาดทักษะ ขาดการฝึกฝน ขาดการลงมือปฏิบัติ มาก่อน ขาดการไตร่ตรองให้รอบคอบ และอาจรู้สึก ฝืดเคือง วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเป็นตัวของตัวเอง เริ่มแสดงออกถึงสิ่งที่ตนเองชอบ สิ่งที่ตนเองถนัด ซึ่งจะแสดงถึงความเป็นตัวตนของเขาที่โดดเด่น เช่น วิชาที่ชอบ กีฬาที่ชอบเล่น งานอดิเรก การใช้เวลาว่างให้เกิดความเพลิดเพลิน และกลุ่มเพื่อนที่ชอบและ สนับสนุน โดยเขาจะเลือกคบคนที่มีส่วนคล้ายคลึงกัน หรือเข้ากันได้ และจะเกิดการเรียนรู้และถ่ายทอด แบบอย่างจากกลุ่มเพื่อนเช่น แนวคิด ค่านิยม ระบบ จริยธรรม การแสดงออกและการแก้ปัญหาในชีวิต แต่ วัยรุ่นยังขาดการใช้เวลาว่างให้เหมาะสมจึงทำให้นักเรียนขาดพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การ สนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริม บรรยากาศในการเรียนรู้จากครู ว่าสามารถร่วมกัน ทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นได้หรือไม่ โดยให้นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร จังหวัด

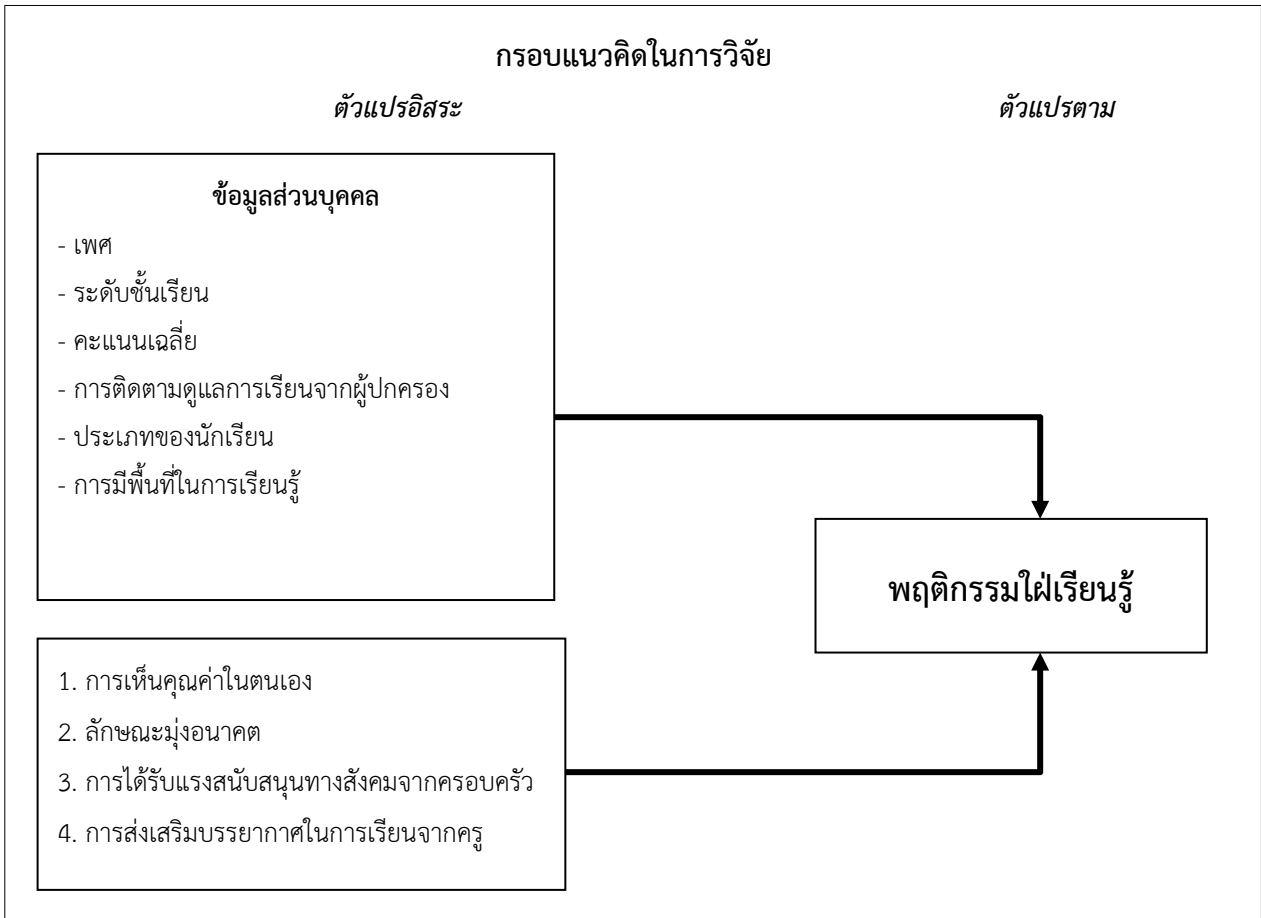
ราชบุรีตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินตนเองตามแนวทางที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี และเป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน คะแนนเฉลี่ย การติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียน ประเภทของนักเรียน และการมีพื้นที่ในการเรียนรู้

3. เพื่อศึกษาว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครูสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์

พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การที่นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑล ราชบุรี จังหวัดราชบุรี มีการกระทำหรือการปฏิบัติ ตนที่แสดงถึงการมีความกระตือรือร้น ต้องการ แสวงหาความรู้อันเป็นประโยชน์ตลอดเวลา มีความ ตั้งใจ มุ่งมั่นพยายามในการทำหน้าที่และงานต่างๆที่ ได้รับมอบหมายจากครูด้วยความรับผิดชอบเพื่อให้ ได้ผลสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ซึ่งแบ่งพฤติกรรมใฝ่ เรียนรู้ออกเป็น 2 ด้าน คือ

1) พฤติกรรมในด้านการเรียน ได้แก่ การ ตั้งใจเรียนในชั้นเรียน การตั้งใจฟังครูสอน การพูดคุย ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจบทเรียน การมี สมาธิในการเรียน ไม่วอกแวก ไม่เหม่อลอย ตอบ คำถามที่ครูสอนได้ การทำการบ้านส่งครู การค้นคว้า หาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน เช่น ห้องสมุด ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ

2) พฤติกรรมในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองเช่น การอ่านหนังสือ เพิ่มเติมนอกจากหนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต และสื่ออื่นๆ ภายนอกโรงเรียนอย่าง เหมาะสม ชอบฟังข่าวสาร พูดคุยและชักถามเกี่ยวกับ เหตุการณ์ในชีวิตประจำวันเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่เพศ ระดับชั้นเรียน ระดับคะแนนเฉลี่ย การติดตามดูแล การเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียน ประเภทของนักเรียน และการมีพื้นที่ในการเรียนรู้ ต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ต่างกัน

2. การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู สามารถ ร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑล ราชบุรี จังหวัดราชบุรี

วิธีการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี” เป็นการ วิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) โดยมี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of analysis)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 เพศชายและหญิงที่ กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี ที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นและเปิดรับนักเรียนประจำ จำนวน 3 โรงเรียน คือ โรงเรียนตรุณราชบุรี โรงเรียนตรุณา ราชบุรีวิเทศศึกษา และโรงเรียนธีรศาสตร์ ที่กำลัง ศึกษาในปีการศึกษา 2556 แยกเป็นเพศชายจำนวน 1,156 คน เพศหญิงจำนวน 876 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 2,032 คน ทำการกำหนดขนาดของกลุ่ม ตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของยามานะ (Yamane) (Yamane, 1973: 725-727) ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 สำหรับความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย 334 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่ม ตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนประชากรจำแนก ตามระดับชั้นและเพศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยแบบสอบถามจัดลำดับคุณภาพ ซึ่งมีการวัดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งมีส่วนประกอบที่สำคัญของเนื้อหา 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นเรียน เกรดเฉลี่ย การติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียน ประเภทของนักเรียน และการมีพื้นที่ในการเรียนรู้ จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 ส่วนที่ 4 ส่วนที่ 5 และส่วนที่ 6 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง จำนวน 21 ข้อ ลักษณะมุ่งอนาคต 21 ข้อ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว จำนวน 39 ข้อ การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู จำนวน 24 ข้อ และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาตามนิยามศัพท์ การทบทวนวรรณกรรม และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำแบบสอบถามเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) เพื่อปรับเนื้อหา ภาษาและข้อคำถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยจำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค (Cronbach Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละด้านเท่ากับ .8780, .8827, .9667, .9507 และ .9415

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปทั้งหมด 334 ชุด ได้คืนมา 334 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีระดับ .05 มีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. ใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ เพื่ออธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง
2. ใช้ค่าสถิติ t-test แบบ Independent และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1
3. ใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบ Stepwise เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นเพศชายจำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 56.6 และเพศหญิงจำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 - 2.99 จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 47.3 เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 และเรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 มีการติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 53 และมีการติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของ

นักเรียนอยู่ในระดับมาก จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 47 เป็นนักเรียนประเภทไป-กลับ จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 90.1 นักเรียนประจำจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 และมีพื้นที่ในการเรียนรู้ จำนวน 302 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4 และไม่มีพื้นที่ในการเรียนรู้ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6

2. การวิเคราะห์ระดับ การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุน

ทางสังคมจากครอบครัว การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู และพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.6242, 3.5006, 3.8705, 3.8786, 3.5414 และ S.D.= .4871, .4869, .5636, .5475, .5693 ตามลำดับ) ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าระดับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู ของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ค่าระดับ
1. การเห็นคุณค่าในตนเอง	3.6242	.4871	มาก
2. ลักษณะมุ่งอนาคต	3.5006	.4869	มาก
3. การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว	3.8705	.5636	มาก
4. การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู	3.8786	.5475	มาก
5. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้	3.5414	.5693	มาก

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีจำแนกตาม ระดับชั้น การติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของ

นักเรียน และการมีพื้นที่ในการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตาม เพศ ระดับคะแนนเฉลี่ย และประเภทของนักเรียน ไม่พบความแตกต่าง ดังตาราง 2, 3, 4 และ 5

ตาราง 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n)	พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้		t
		ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	
เพศ				
ชาย	189	3.5453	.5707	.143
หญิง	145	3.5363	.5694	
ระดับคะแนนเฉลี่ย				
ต่ำกว่า 2.00 – 2.99	158	3.5008	.5669	-1.235
มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00	176	3.5778	.5706	
การติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครอง				
ตามการรับรู้ของนักเรียน				
มาก	157	3.7728	.4648	7.661*
น้อยถึงปานกลาง	177	3.3362	.5758	
ประเภทของนักเรียน				
ไปกลับ	301	3.5322	.5649	-0.891
ประจำ	33	3.6253	.6107	
การมีพื้นที่ในการเรียนรู้				
มี	302	3.5947	.5522	6.121*
ไม่มี	32	3.0385	.4815	

* $p < .05$

ตาราง 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ระดับชั้น	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ค่าระดับ
มัธยมศึกษาปีที่ 1	109	3.7138	.5720	มาก
มัธยมศึกษาปีที่ 2	120	3.4831	.6095	ปานกลาง
มัธยมศึกษาปีที่ 3	105	3.4292	.4745	ปานกลาง
รวม	334	3.5414	.5693	มาก

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี จำแนกตามระดับชั้น

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	4.968	2.484	7.987*
ภายในกลุ่ม	331	102.951	.311	
รวม	333	107.919		

* $P < .05$

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1 ($\bar{x} = 3.7138$)	มัธยมศึกษาปีที่ 2 ($\bar{x} = 3.4831$)	มัธยมศึกษาปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.4292$)
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ($\bar{x} = 3.7138$)	-	-	-
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ($\bar{x} = 3.4831$)	.2307*	-	-
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.4292$)	.2846*	.0538	-

* $P < .05$

ผลการทดสอบความแตกต่างของพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จำแนกตามระดับชั้นเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.7138, 3.4831$ และ 3.4292 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

4. การวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคต การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ

โรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองสามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ได้ร้อยละ 46.5 การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.9 ลักษณะมุ่งอนาคตสามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวสามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 ดังนั้น การเห็นคุณค่าในตนเอง การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู ลักษณะมุ่งอนาคต และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ได้ร้อยละ 60.1 ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับของตัวแปรที่นำเข้าสมการ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ลำดับของตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือก	R	R ²	Adjusted R ²	R ² Change	b	Beta	t
การเห็นคุณค่าในตนเอง (X_1)	.682	.465	.464	.465	.349	.298	5.250***
การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู (X_4)	.758	.574	.572	.109	.311	.299	6.254***
ลักษณะมุ่งอนาคต (X_2)	.770	.593	.590	.019	.228	.195	3.322***
การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_3)	.776	.601	.597	.008	.126	.124	2.612**
Constant=	-.210						
		S.E. = .36156				F = 124.130***	

** $p < .01$ *** $p < .001$

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง (X_1) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_2) การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_3) และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู (X_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .682, .669, .584$ และ $.653$ ตามลำดับ) โดยการเห็นคุณค่าในตนเอง (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ (Y) มาก

$$\text{ในรูปคะแนนดิบ} \quad Y = -.210 + (.349)(x_1) + (.311)(x_4) + (.228)(x_2) + (.126)(x_3)$$

$$\text{ในรูปคะแนนมาตรฐาน} \quad Z = .298(x_1) + .299(x_4) + .195(x_2) + .124(x_3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

การเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ได้ร้อยละ 46.5 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .682$) แสดงว่านักเรียนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองจะทำให้ให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนมองตนเองในแง่บวกเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ของตนเอง จะทำให้นักเรียนเกิดความพยายามในการเรียนจึงต้องแสวงหาความรู้ทั้งการตั้งใจเรียนในห้องเรียน นักเรียนรับรู้ถึงการเอาใจใส่เรื่องการเรียนของผู้ปกครองจึงทำให้นักเรียนเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง โรงเรียนจัดเตรียมพื้นที่สำหรับนักเรียนเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมในแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วัฒนา พาผล (2551: 154-155) ได้ศึกษาการวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปี 2551 พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเอง มีอิทธิพลทางอ้อมต่อ

ที่สุด ($r = .682$) รองลงมาคือ ลักษณะมุ่งอนาคต (X_2) การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครู (X_4) และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว (X_3) ($r = .669, .653$ และ $.584$ ตามลำดับ)

สมการที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับขั้นตอนของการเข้าสมการ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สามารถเขียนเป็นสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบและรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนผ่านแรงจูงใจในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเห็นคุณค่าในตนเอง และการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครูเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 57.4 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์พบว่า การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้จากครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .653$) แสดงว่า ครูมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน นักเรียนเชื่อฟังครูที่ให้คำแนะนำในเกี่ยวกับการเรียนกับ เมื่อนักเรียนได้รับคำแนะนำในเรื่องการเรียนรู้จากครูจะทำให้เกิดความพยายามในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เกวรี แลใจ (2554: 1620) ที่วิเคราะห์พหุระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่าปัจจัยระดับห้องเรียน ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน

และการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเห็นคุณค่าในตนเอง การส่งเสริมบรรยากาศ และลักษณะมุ่งอนาคตเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 59.3 พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .669$) แสดงว่า นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียน และการแสวงหาความรู้เพื่ออนาคตทางการศึกษาของตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคตทำให้ตั้งเป้าหมายและวางแผนอนาคตทางการเรียนของตนเองได้ เมื่อนักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนนักเรียนจะตั้งเป้าหมายทางการเรียนของตนเองตามความสนใจและความถนัด ทำให้นักเรียนเกิดความพยายามและเอาใจใส่เรื่องการเรียนรู้ของตนเอง สอดคล้องกับ ซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิทักษ์ วงแหวน (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีผลต่อพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

การเห็นคุณค่าในตนเอง การส่งเสริมบรรยากาศ ลักษณะมุ่งอนาคต และการได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้ร้อยละ 60.1 การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .584$) แสดงว่า พ่อแม่ผู้ปกครองที่สนใจเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียนส่งผลให้นักเรียนสนใจการเรียนรู้ โดยพ่อแม่ผู้ปกครองสนับสนุน

นักเรียนทั้งเรื่องอารมณ์ นักเรียนได้รับกำลังใจ การดูแลเอาใจใส่ ความรักและความห่วงใยเรื่องการเรียนรู้ จากสมาชิกในครอบครัวทำให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองเตรียมหาอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียน รวมทั้งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนให้กับนักเรียน และข้อมูลข่าวสาร พูดคุยและให้คำปรึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับที่ นุชนาถ เนติพัฒน์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเครือมูลนิธิ คณะเซนต์คาเบรียล แห่งประเทศไทย ในปี 2550 พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองมีอิทธิพลทางตรงต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียน นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่เพศมีต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่านักเรียนหญิงและชายที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีอายุอยู่ในช่วง 12-15 ปี ซึ่งในช่วงวัยรุ่นตอนต้นนี้ นักเรียนหญิงและชายมีความสนใจในกลุ่มเพื่อนมากขึ้น มีการคบเพื่อนในวัยเดียวกันที่มีความสนใจคล้ายกัน รวมทั้งผู้ปกครองติดตามดูแลการเรียนรู้ของนักเรียนหญิงและชายเหมือนกัน นักเรียนหญิงและชายจึงเห็นความสำคัญของการเรียนและมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้เหมือนกัน สอดคล้องกับที่ จงลักษณ์ สีหาราช (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมานะอดุสาหะในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในปี 2548 พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อความมานะอดุสาหะในการเรียนของนักเรียน

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกัน นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย

ต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันมีการติดตามดูแลเรื่องการเรียนจากพ่อแม่ผู้ปกครองเหมือนกัน โดยพ่อแม่ผู้ปกครองมีการสอบถามพูดคุยเรื่องการเรียน ให้กำลังใจเรื่องการเรียนกับนักเรียนเตรียมอุปกรณ์และของจำเป็นสำหรับการเรียนของนักเรียน และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนักเรียน ทำให้นักเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกันมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับที่ ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา (2552: 169) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการ เรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม ในปี 2552 พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ เรียนที่ดีของนักเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ($\bar{x} = 3.7138$) มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.4831, 3.4292$ ตามลำดับ) ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นปีแรกของการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาซึ่งแตกต่างจากระดับประถมศึกษา ดังนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับเพียงพอต่อการแก้ปัญหาจึงทำให้นักเรียนใส่ใจและพยายามในการเรียนมาก แต่เมื่อนักเรียนขึ้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 นักเรียนเริ่มเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นที่มีความสนใจที่

จะใช้เวลากับกลุ่มเพื่อนมากขึ้น กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลกับนักเรียนมาก ดังนั้นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3 จึงสนใจในการเรียนและมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ลดลง สอดคล้องกับที่ ชัชชลินี จุงพิวัฒน์ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในปี 2547 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่มีการติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่มีการติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียนในระดับมาก จะมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการติดตามดูแลการเรียนจากผู้ปกครองตามการรับรู้ของนักเรียนในระดับน้อยถึงปานกลาง ($\bar{x} = 3.7728$ และ 3.3362) ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีการควบคุมดูแลการเรียนของนักเรียนมากทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดย พ่อแม่ผู้ปกครองที่กระตุ้นนักเรียนเรื่องการเรียนเช่น การซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจนักเรียนเมื่อนักเรียนประสบปัญหาเรื่องการเรียนของตนเอง การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้กับนักเรียน และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนกับนักเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีการติดตามดูแลเรื่องการเรียนจากผู้ปกครองมากจะทำให้นักเรียนสนใจและมีความพยายามเกี่ยวกับเรื่องการเรียนของตนเองมากเช่นกัน

สอดคล้องกับที่ สุภาภรณ์ ศศิติกถรรณ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความ อุดสาหกรรมในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี ใน ปี 2543 พบว่า บรรยากาศในครอบครัวมีความ สัมพันธ์กับความอุตสาหกรรมในการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่มีประเภท ของนักเรียนต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักเรียนไปกลับนั้นเมื่ออยู่บ้าน มีผู้ปกครองดูแลติดตามเรื่องการเรียน นักเรียน ประจำเมื่ออยู่ที่หอพักนักเรียนประจำจะมีครูประจำ หอพักติดตามดูแลเรื่องการเรียน เมื่อนักเรียนไปกลับ และนักเรียนประจำได้รับการติดตามดูแลเรื่องการ เรียนทำให้มีความสนใจในเรื่องการเรียนเหมือนกัน โดยนักเรียนไปกลับและนักเรียนประจำมีพื้นที่ในการ เรียนรู้ที่โรงเรียนอย่างเป็นส่วนเช่น ม้านั่งสำหรับ ทำการบ้านและทบทวนบทเรียน ห้องสมุดสำหรับ ค้นคว้าข้อมูลที่จำเป็นต่อการเรียน และห้อง ปฏิบัติการต่างๆ รวมทั้งนักเรียนไปกลับมีพื้นที่ที่บ้าน และนักเรียนประจำมีพื้นที่ที่หอพักนักเรียนประจำ อย่างเป็นส่วนในการทำบ้าน ทบทวนบทเรียน และการแสวงหาความรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อย่างเหมาะสม ทำให้นักเรียนไปกลับและนักเรียน ประจำมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่มีการมี พื้นที่ในการเรียนรู้ต่างกัน มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดสังฆมณฑลราชบุรี จังหวัดราชบุรีที่มีพื้นที่ใน การเรียนรู้มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ไม่

มีพื้นที่ในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.5947$ และ 3.0385) ทั้งนี้ อธิบายได้ว่า โรงเรียนมีการส่งเสริมบรรยากาศในการ เรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยจัดเตรียมพื้นที่ในโรงเรียน อย่างเป็นส่วนเช่น โต๊ะนั่งในสวนหย่อมสำหรับการ ทำ การบ้านและทบทวนบทเรียน มุมหาความรู้ใน ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการสำหรับการเรียนการสอน ในวิชาต่างๆ เช่น ห้องปฏิบัติการทาง วิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ และ ห้องสมุด ทำให้นักเรียนที่มีพื้นที่ในการเรียนรู้เกิด ความสนใจและความพยายามในการเรียนมากกว่า นักเรียนที่ไม่มีพื้นที่ในการเรียนรู้ โดยนักเรียนที่ไม่มี พื้นที่ในการเรียนรู้จะมีความสนใจในเรื่องอื่น มากกว่าเรื่องการเรียน สอดคล้องกับที่ ธีรญา ชัยธง รัตน์ (2551: 141) ได้ศึกษาการศึกษาผลสัมฤทธิ์ ข้ามระดับระหว่างปัจจัยระดับนักเรียนและระดับ ห้องเรียน ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแสวงหา ความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 3 ในปี 2551 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนน เฉลี่ยในการแสวงหาความรู้ เท่ากับ 30.492 อยู่ใน ระดับสูง ทั้งนี้จะเนื่องมาจาก นักเรียนมีการ ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้ง แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ได้แก่ บุคลากรในโรงเรียน ห้องสมุด มุมหนังสือ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ได้แก่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ห้องสมุดประชาชน ทรัพยากร ธรรมชาติ รวมทั้งสื่อต่างๆเช่น โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ต ตลอดจนภูมิหลังของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 การเห็นคุณค่าในตนเองเป็นตัวแปรที่ ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับแรกควรมีการ

ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดของตนเอง เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความถนัดแตกต่างกันออกไป พ่อแม่ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการตามความถนัด จัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต่อการเรียน ชื่นชมและให้กำลังใจนักเรียนที่ประสบความสำเร็จเกี่ยวกับการเรียน นักเรียนควรได้รับการส่งเสริมเรื่องการเรียนตามศักยภาพของตนเอง

1.2 การส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ จากครูเป็นตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 2 ครูส่งเสริมให้ครูหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการจัดอบรมครูทั้งเรื่องการจัดการเรียนการสอนและการดูแลนักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ ครูสามารถพูดคุยและให้คำแนะนำเรื่องการเรียนอย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนควรเตรียมที่นั่งในโรงเรียนที่สะอาด เป็นสัดส่วน และไม่มีสิ่งรบกวนเพื่อให้นักเรียนได้นั่งทำการบ้านและอ่านหนังสือ มีมุมหนังสือในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนอ่านเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม

1.3 ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 3 โรงเรียนควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนวางแผนการศึกษาหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนค้นหาความถนัดและความสนใจของตนเองตั้งแต่นักเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครูสามารถจัดนิทรรศการทางการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาต่อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และมีครูและรุ่นพี่ที่สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาต่อแก่นักเรียนได้

1.4 การได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวเป็นตัวแปรที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 4 โรงเรียนควรจัดการประชุมผู้ปกครอง

อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การจัดทำเว็บไซต์เพื่อแจ้งข่าวสารจากทางโรงเรียนที่จำเป็นต่อการเรียนและกิจกรรมต่างๆ ภายในโรงเรียน และการสร้างเครือข่ายผู้ปกครองเพื่อให้ผู้ปกครองพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและปรึกษาเรื่องการเรียนของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในพื้นที่ที่แตกต่างจากเดิม

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนในระดับชั้นที่แตกต่างกันเช่นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพราะเป็นช่วงที่เตรียมความพร้อมเข้าสู่มหาวิทยาลัย

2.3 ควรมีการศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์อื่นๆ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

อ้างอิง

เกวรี แลใจ. (2554). *การวิเคราะห์พุทธระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนชนเผ่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3*. สืบค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2557. จาก http://researchconference.kps.ku.ac.th/article_9/pdf/o_edu18.pdf.
คณะกรรมกรการศึกษาโรงเรียนในสังกัดสังฆมณฑลราชบุรี. (2545). *ระเบียบการบริหารโรงเรียน*. ราชบุรี : ธรรมรักษ์การพิมพ์.

- จงลักษณ์ สีหาราช. (2548). *โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมาเนะอุตสาหกรรมในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาเทคโนโลยีวิจัยการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัชลิณี จุงพิวัฒน์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอยะรัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาจิตวิทยาการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ.
- ทิพย์วรรณ สุขใจรุ่งวัฒนา. (2552). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาพัฒนาการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธรีญา ชัยธงรัตน์. (2551). *การศึกษาผลปฏิสัมพันธ์ข้ามระดับระหว่างปัจจัยระดับนักเรียนและระดับห้องเรียน ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแสวงหาความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุชนาท เนติพัฒน์. (2550). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิทักษ์ วงแหวน. (2546). *การศึกษาปัจจัยพระคัมภีร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลิขิต กาญจนารักษ์. (2548). *สุขภาพจิต*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัฒนา พาผล. (2551). *การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักดิ์สิทธิ์ สุขบรม. (2549). *การพัฒนาแบบวัดจริยธรรมด้านความใฝ่รู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการพัฒนา การวัดและการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนุสสภกรรมการเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุภาภรณ์ ศศิติกถธรรม. (2543). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี*. ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาจิตวิทยาการแนะแนว). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อารี พันธุ์มณี. (2545). จากการสอนสู่การจุดประกายความใฝ่รู้. *วารสารวิชาการ*. 26 (1). 2.

Best, J. W. (1981). *Research in Education*. Englewood Cliff, New Jersey : Prentice – Hall.

Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introduction Analysis*. Tokyo: John Wedther Hill Inc.